

50 év az ELTE szolgálatában

A Központi Olvasóterem története és szerepe a Bölcsészettudományi kar és az Egyetem életében, a könyvtári hálózatban

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem és jogelődje a Pázmány Péter Tudományegyetem több évszázados történetéről több monográfia és forráskötet megjelent. E nagy múltú intézmény históriája és ezen belül az egyes karok és tanszékek megalakításának és megszűnésének szerteágazó és sok külső társadalmi, történeti és tudománytörténeti illetve személyi okra visszavezethető története önmagában is hatalmas anyag. Így nem meglepő, hogy e komplex és szerteágazó intézményben kevesebb figyelmet kapott az egyetemen működő könyvtár illetve könyvtárak története, gyűjteményeinek alakulása.

Jól ismert, hogy az ELTE Egyetemi Könyvtár az ország legrégebb egyetemi könyvtára, felbecsülhetetlen értéket őriz. A 453 éves intézmény fontos szerepet tölt be a hazai tudományos életben, a nemzeti kulturális örökség részét képező történeti gyűjteményt gondozza, megőrzi és bemutatja. Korszerű online szolgáltatásai az egyetemen folyó oktatói, kutatói munkát segíti.

A könyvtárról megjelent monográfiák¹ – érthető okokból - kevesebb adatot tartalmaznak az ELTE több karán az évtizedek alatt jelentőssé fejlődő kari illetve tanszéki könyvtárak történetéről, gyűjteményeik alakulásáról és szolgáltatásairól. A néhány éve működő egyetemi könyvtári szolgálat (EKSZ)², melynek tagjai a karok központi könyvtárai, a BTK-n működő Központi Olvasóterem és a BTK intézeti könyvtárai, valamint a Karon kívül működő

---

¹ Szögi László: A 450 éves budapesti Egyetemi Könyvtár rövid története. In: Knapp Éva: Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Egyetemi Könyvtára. Bp. ELTE EK, 2012., Az Egyetemi Könyvtár története és gyűjteményei Bp. ELTE Eötvös Kiadó, 2008. Tóth András - Vértesy Miklós: A Budapesti Egyetemi Könyvtár története (1561-1944). Bp., 1982.

² Az Egyetemi Könyvtári Szolgálat (EKSZ) az ELTE egységes alapelvek szerint működő, összehangolt szolgáltatásokat nyújtó könyvtári rendszere, amely 2009-ben az [ELTE Szenátusának XXXIV/2009. \(III.23.\)](#) számú határozata alapján jött létre

könyvtárak és az ELTE középiskoláinak könyvtárai az Egyetemi Könyvtárral karöltve igyekeznek az egyetem oktatóinak, hallgatóinak dokumentumszükségletét beszerezni, s korszerű szolgáltatásaival (honlap, adatbázisok, egyéb online szolgáltatások) segíteni a minőségi tudományos munkát.

A Bölcsészettudományi Kar a minősített oktatói számát tekintve, a sokszínű képzés (BA, MA, PhD), s az egyéb tudományometriai mutatókat figyelembe véve (hallgatói létszám, doktori iskolák száma) az ország egyik legjelentősebb kara, a bölcsészet, s a tanárképzés legfontosabb helyszíne. A tudományos és oktató munkához háttérintézményekként jelentős szerepet vállalnak a sokszor „látens”, vagyis kevesebb publicitást kapó intézmények, az egyetem több helyszínén működő könyvtárak. Ilyen intézmény a Bölcsészettudományi Karon immár 50 éve folyamatosan működő BTK Központi Olvasóterem is – mely valójában megalakulása óta a karon központi feladatokat lát el, s szorosan együttműködik a kar más, intézeti, tanszéki könyvtáraival, könyvtárosaival és természetesen az Egyetemi Könyvtárral.

Ez az írás ezt az 50 esztendőket szeretné áttekinteni. Mivel a könyvtár az öt évtized alatt két helyszínen működött, (ahogy a Bölcsészettudományi Kar is, melynek intézetei még tagoltabban helyezkedtek el a városban [Ajtósi Dürer sor, Izabella utca]), célszerű a könyvtár történetét is ehhez kötve két részletben tárgyalni:

1. A könyvtár története megalakulástól kezdve 1999-ig. Ez idő alatt a könyvtár a Pesti Barnabás utcában működött a BTK A épületének földszintjén (Bejárata a Váci utca felől)
2. Átköltözés a Trefort kertbe (1999-2000), majd újrainyitás a Bölcsészettudományi Kar Campusán a Múzeum körúton (Főépület félemelet). A könyvtár története 2000-től napjainkig

1.Kezdetek. A könyvtár története 1965-1999

A Központi Olvasóterem a Könyvtártudományi Tanszék nagytekintélyű vezetőjének, Kovács Máté professzor úrnak szorgalmazására jött létre. Az irodalmi tanszékek és a történeti tanszékek könyvtára állományának egy részét, míg az Orosz Tanszék és a Neveléstudományi Tanszék teljes könyvállománya idekerült. E néhány ezer kötet lett a Kari Tanácsi határozattal létrehozott új könyvtár induló gyűjteménye.

Nagy feladat volt a könyvanyag, a katalógusok és a munkamódszerek egységesítése valamint az állománygyarapítás önállóságának érvényesítése. Néhány évtized távlatából – elismerve az akkori „egybeszerkesztés” munkálatainak nehézségeit és főt hajtva elődeink vélhetően heroikus munkája láttán - rossz döntésnek értékeljük mi, késői utódok azt a tény, hogy a több ezer kötet nem folytatólagos leltári számokat kapott, hanem megőrizték az eredetieket. S sajnos – a korszak nem szerencsés gyakorlata szerint sokszor az egyes dokumentumok többedik példányai csak „/a, /b” megjelölést kaptak, illetve néha azt sem. Ily módon lehetetlen a pontos dokumentumszámot rekonstruálni . Vagyis az induló néhány ezer kötet leltári számok tekintetében igen tarka – hisz azonos leltári szám háromszor is előfordul! És több darabszámot, példányt is takarhat. Szigorú állományellenőrzés során – s ez a munka jelenleg is zajlik – nagy nehézség az amúgy is elmosódott számokat tartalmazó régi leltárkönyvekben kiigazodni.

A gyűjtemény összeállt, s a könyvtár megnyílt, neve Központi Olvasóterem lett, amely a hallgatók körében hamar Kari Olvasó-ra rövidült, sőt később félhivatalosan is így nevezték. E név azonban már a kezdetektől sem tükrözte azt a tény, hogy az igényeket figyelembe véve igen hamar kölcsönzésre is lehetőség nyílt. A hallgatók hamar belakták, megszerették a ruhatárral üzemelő, reggeltől estig nyitva tartó tanulási és tartózkodási helyet biztosító olvasótermet, ahol a kézikönyvek, jegyzetek, kötelező és ajánlott olvasmányok szabadpolcon tematikus elrendezésben álltak rendelkezésre.

1. Folyosói bejárat a Váci utca felől

Az igények kielégítése érdekében a későbbiekben minden alkalmat kihasznált a könyvtár új vezetője Dr. Knausz Dezsőné (az első vezető dr. Kovács Gyula lemondása után) a hely, állomány és státuszok bővítésére. A tágas tér berendezése változatos volt: egy részén tanuláshoz alkalmas, 5-8 személyes asztalok, kényelmes székek álltak, de emellett sikerült a tagolt térben kényelmes foteleket, társalgásra, folyóirat olvasásra alkalmas bokszoikat is

kialakítani. Valóságos közösségi terek alakultak ki, s a hallgatók a csoportos tanuláshoz is megfelelő helyszínt találhattak könyvtárunkban.

A férőhelyek száma idővel hatvanról kilencvenre nőtt. Az eredetileg egyterű könyvtár raktárral (az olvasóterem alatt húzódó pincerendszer, könyvlift) és folyosói feldolgozószobákkal (irodák) egészült ki, ahol a könyvtár munkatársai dolgoztak. Ugyancsak az olvasóterem kívül kaptak helyet a ruhatári szekrények, melyeket a hallgatók önállóan használhattak. Mivel az épületben ruhatár nem működött, ezt a könyvtári szolgáltatást is értékelték hallgatóink.

A mintegy 15.000 kötet induló állomány 1995-re több mint 100.000-re emelkedett. A könyvgyarapodásban nagy szerepe volt annak, hogy 1990-ben megszűnt MSZMP Oktatási Igazgatósága melynek könyvtárából válogatva több mint 24.000 értékes kötet – társadalomtudományi, politikai, filozófiai alpművek, külföldön magyarul megjelent (itthon szamizdatnak számító) művek, emigráns írók művei kerültek át könyvtárunkba. A gyűjtőkör a kezdetektől azokat a tudományterületeket ölelte át, melyeket a karon oktattak, tehát a pedagógia, szociológia, politológia tudományágak szakirodalma is beszerzésre került. A könyvtár állománya nagyrészt magyar nyelvű volt, de igen jelentős számban orosz és más szláv nyelvű szépirodalom, filológia és nyelvészeti anyag is a gyűjtemény részét képezte – hiszen a hetvenes, nyolcvanas években az orosz szakon tanulók száma igen jelentős volt. A folyamatos és átgondolt állománygyarapítás a gyűjtemény értékét jelentősen növelte, az oktatókkal egyeztetve megfelelő példányszámban tudtuk beszerezni az oktatáshoz, kutató munkához szükséges könyveket. Igaz, az akkori kultúrpolitikának megfelelően a könyv ára lényegesen kisebb volt, mint ma ezért lehetőség nyílt a nagyobb szakok tekintélyes létszámú hallgatóinak szükséges tankönyvek, szöveggyűjtemények akár 4-5 példányban való beszerzésére. Külön figyelmet kaptak a kar oktatói által írt jegyzetek, melyeket minden tanévben az épületben működő BTK Jegyzetboltban tudtunk megvásárolni ugyancsak több példányban és ma már hihetetlennek tűnő olcsó (önköltséges) áron. Némely szerző akkor írt jegyzete ma is kötelező olvasmány és gyakran kéri a hallgatók.

A könyvtár vezetése a kezdetektől fontosnak érezte a részletes tartalmi feltárást így a betűrendes katalógus mellett (külön cirill betűs is létezett a

nagyszámú orosz gyűjtemény miatt) szak (ETO), tárgyszó (irodalmi fogalmak) ill.történelmi szakkatalógus is (az MTA Történettudományi Intézete által kidolgozott fogalmakat tartalmazta, hierarchikus rendszerben) épült. Ezekben a folyóiratcikkek is szerepeltek illetve az antológiák egyes művei, a tanulmánykötetek egyes cikkei is (korai elődje volt ez cédulákon a mai MATARKA ill. IKER-nek). Vagyis alapos analitikus feltárást végzett a néhány lelkes és elhivatott könyvtáros. A katalógusba beépítették az OSZK által készített folyóirat repertórium szakanyagát, s ezt kiegészítették az időszaki kiadványok szépirodalmi publikációival is, melyet az OSZK nem dolgozott fel.

Így 1981 és 1989 között sorozatszerűen kiadványt jelentetett meg a könyvtár az ELTE gondozásában, címe: Időszaki kiadványok szépirodalmi publikációinak válogatott repertórium. E munkát a nagyszámú, a Központi Olvasóterem számára előfizetett magyar folyóirat folyamatos beszerzése, előfizetése tette lehetővé.

Az éves állománynövekedésről 1982 és 1991 között Gyarapodási jegyzékben számolt be a könyvtár. E kiadvány, melyet az ELTE más könyvtárai és külső partnerintézmények számára is megküldtünk az online katalógusokat megelőző világban igen értékes tájékoztató kötet volt.

A Központi Olvasóterem munkatársai a BTK különböző tanszéki könyvtáraiban leltároztak, s többféle szakmai segítséget nyújtottak.

Jelentős változást hozott könyvtárunk életében az a tény, hogy a Bölcsészettudományi Kar néhány jelentős intézete és könyvtárai: Angol-Amerikai Intézet, Germanisztikai Intézet és a Neveléstudományi Intézet (ezek a mai elnevezések) a Pesti Barnabás utcai épületből átköltözött az Ajtósi Dürer sori kampuszra. Mivel ez nagyszámú bölcsészhallgató „mozgását” is eredményezte, a kar vezetése döntött arról, hogy e helyszínen is a könyvtári igények kielégítésére, s tanulási helyszín biztosítása céljából új könyvtárat alakít ki. Ez az intézmény a BTK Központi Könyvtár elnevezést kapta.

1993-as évtől tehát a Bölcsészettudományi Kar két helyszínen, mindkét campuson kari könyvtár jellegű intézményt, tágas olvasótermet tartott fenn, bár elnevezésében egyik könyvtár sem kapta meg a „Kari Könyvtár” címet, s központi funkciót (például könyvbeszerzést a tanszéki könyvtárak számára)

nem látott el. Ugyanakkor az adott helyszíneken könyvtárosaik szakmai segítséget nyújtottak a kar többi könyvtárosainak, s természetes módon segítették egymás munkáját. Az új könyvtár vezetésére jeles és szakmai körökben jól ismert tekintélyes szakembert, dr. Szelle Bélát (a BTK Könyvtártudományi Tanszék oktatóját) bízta meg a Kar Dékánja.

A két intézmény, a Központi Olvasóterem (Pesti Barnabás utca) és a Központi Könyvtár (Ajtósi Dürer sor) párhuzamosan működött, gyűjteményei gyarapodtak – bár a könyvbeszerzésre költhető keretösszeg számunkra jelentősen csökkent. De a nagyszámú folyóirat előfizetését nem kellett lemondani – tehát az olvasótermet látogató hallgatók nem érezhettek a színvonalban, vagy a minőségben hanyatlást. Sőt azt tapasztaltuk, hogy a látogatottságunk nem csökkent – a bölcsészhallgatók „vándoroltak”, vagyis mindkét helyszínen – ahogy az órarendjük kívánta – igénybe vették a könyvtárak szolgáltatásait, így a Központi Olvasóteremben is főleg a délutáni órákban alig-alig lehetett üres székeket találni. A könyvtárban tanulás népszerű volt, a hallgatók az órák közötti „üres idejükben” – bár a belváros vendéglátó intézményei kísértést jelentettek – az olvasóteremben tartózkodtak, „második otthonná” vált a könyvtár. A tanulás, az írásbeli beadandó elkészítésének, a csoporttársakkal való találkozás, beszélgetés helyszíne – ahol egy nagyszámú „törzsközönség” rendszeresen jelen volt.

Az 1990-es évek vége nagy változás kezdete lett a könyvtár életében. A döntés, mely szerint az ELTE a Piarista rend jogos tulajdonát, az épületegyüttest átadja (visszaadja), s a Bölcsészettudományi Kar áttelepül a Trefort kertbe (ahonnan a TTK tanszékei az ELTE új lágymányosi telephelyére költöztek) a könyvtárat is érintette. Vagyis a Központi Olvasóterem is költözés előtt állt.

Ezzel egy időben a kissé megkésett, de annál átgondoltabb előkészületek is megkezdődtek az ELTE Egyetemi Könyvtár által megvásárolt integrált könyvtári rendszer bevezetéséhez (Horizon)³. Az Egyetemi Könyvtár, mint szakmai központ ezt a munkát koordinálta és jelentős szakmai segítséget kaptunk ahhoz, hogy a katalogizálást, majd később a kölcsönzést, ill. a folyóirat nyilvántartást, könyvrendelést is számítógépen végezzük. A

---

³ Lásd: Varga Gáborné: A gépesítés elengedhetetlen követelmény. In: Horizon hírlevél. 1.szám. 2000.

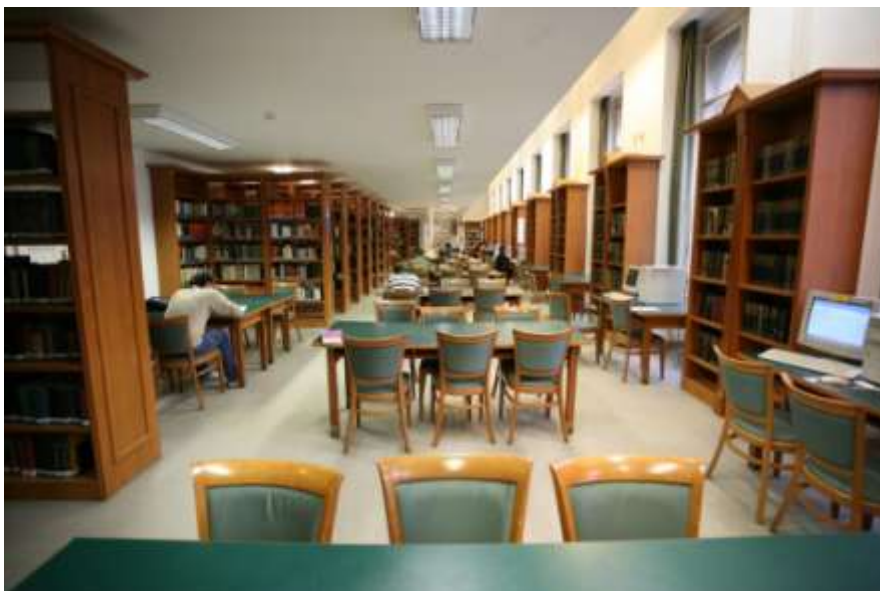
Bölcsészettudományi Kar vezetése támogatta a könyvtárfejlesztést, így a számítógépek, vonalkódok, vonalkódleolvasók – majd a korszerű állományvédelem eszközei (lopásgátló, kapu) beszerzéséhez jelentős forrásokat kaptunk.

Új korszak kezdődött tehát. Egyrészt az integrált könyvtári rendszer bevezetését kellett előkészíteni, s ezzel párhuzamosan a könyvtár mintegy 120 ezer kötetének az új helyszínre való átköltöztetését levezényelni. Ezt a feladatot már a könyvtár új vezetője Krasznay Péterné irányításával végeztük el.

A Kar vezetése a költözés előtt szakmai véleményünket kikérte, az olvasóterem elhelyezésében, a terek kialakításában, a raktár berendezésében. Lehetőségünk nyílt a belsőépítészekkel, s tervezőkkel közvetlenül egyeztetni s közösen megálmodni egy modern, tágas, új könyvtárat.

2. rész 1999-napjainkig

A Bölcsész Kar költözése után a Központi Olvasóterem is méltó elhelyezést nyert: tágas, igényesen berendezett termekben tudtuk a szabadpolcon elhelyezett könyvállományt (25.000 kötet) és folyóiratainkat elhelyezni.

2. Nagyolvasó terem

3. Raktár

A korszerű raktár (gördülő polcokkal) is megfelelő helyet biztosított az áthozott állományoknak.

2000. december 18-án nyitott ki az új helyszínen a könyvtár.

Jelentős fejlődést hozott és a könyvtár infrastruktúráját bővítette a sikeres EISZ pályázatunk (2002), melynek során az olvasói térbe 26 számítógépet tudtunk beszerezni, illetve korszerű eszközöket (vetítő, vászon, laptop) vásároltunk. Új szolgáltatásokkal bővültünk, a fénymásolás mellett szövegszerkesztési és nyomtatási lehetőséget is kínáltunk/kínálunk. Ekkor nyílt meg az addig folyóiratolvasóként használt kisebb teremben az EISZ laborunk, mely tanfolyamoknak, adatbázis bemutatóknak helyszíne.⁴

---

⁴ EBSCO bemutató (2003).

4. EISZ labor/Folyóiratolvasó

Az olvasóteremben elhelyezett számítógépeken az ELTE által előfizetett online adatbázisok váltak elérhetővé. Az olvasóterem teljes területén a hallgatók saját eszközeiken az online szolgáltatásokat használhatják (WIFI 2010.).

2002 áprilisára készültünk fel arra, hogy a kölcsönzői modult is használatba vegyük és az addigi cédulás kölcsönzés helyett már számítógépen tartsuk nyilván az olvasói adatokat és kölcsönzéseket.

2003-tól pedig már a folyóiratok érkeztetése is az integrált könyvtári rendszerben történik.

Az egyetemen történő szervezeti átalakulások (új karok, bolognai rendszer stb.) a könyvtárakat is érintették. Több gyűjtemény költöztetésére is sor került, illetve átszervezések, összevonások történtek. A Központi Olvasóterem a megszűnt főiskolai zenei tanszéki könyvtár állományát integrálta, mely több ezer kötetnyi gyarapodást jelentett, könyveket, kottákat.

A könyvtár gyűjtőköre az említett szervezeti változásokkal kapcsolatosan is módosult, hiszen az új, önálló karok (PEPSI, TÁTK, IIK) kari könyvtárai az adott tudományterületek magyar nyelvű szakirodalmát beszerezték – ezért mi ezek folytatólagos gyűjtéséről lemondtunk. Ugyanakkor a zenei gyűjteményt gyarapíthattuk, s újabb tudományterületek szakirodalmát beszereztük – média, kommunikáció, filmtudomány, magyarságtudomány. A beszerzésben figyelembe vettük a karon kínált kurzusokat, illetve a kar intézeti, tanszéki

könyvtárainak szabályzatát (több könyvtár csak helyben használatra adja könyveit).

Újabb változást hozott a Bölcsészettudományi Kar életében az Ajtósi Dürer soron lévő campus bezárása 2003-ban, ami egyúttal a Központi Könyvtár megszűnését is jelentette.⁵

Könyvtárunkat ez a körülmény újabb nagy feladat elé állította. Átválogattuk a bezárt Központi Könyvtár állományát és a mi gyűjteményünkbe integráltuk azt a több ezer kötetet, mely újdonságokkal gazdagíthatta könyvtárunkat, illetve duplum példányokkal egészíthettük ki saját kollekciónkat (kézikönyvek, tankönyvek). Ez a munka is összetett volt, hiszen új leltári számokat, s raktári jelzeteket kellett adni az így kapott köteteknek (vonalkód, címkeragasztás), majd több hónap munkájával feldolgoztuk a köteteket, s így a közös online katalógusban is megjelentek ezek a tételek.

Jelenleg több mint 150.000 kötet található könyvtárunkban, amelyeket közel 4000 beiratkozott olvasónk kölcsönöz vagy helyben használ. Az állományunk feldolgozottsága kb.60%.

A hagyományos könyvtári munkák mellett az olvasóterem könyvtárosai a karon folyó könyvtáros képzésben aktívan részt vettek a Könyvtártudományi Tanszékkal való jó együttműködés keretében. Az évek során rendszeresen fogadtunk könyvtár szakos hallgatókat (BA, s MA képzésben is), akik szakmai gyakorlatukat töltötték intézményünkben.⁶ Jelenleg is zajlik e program.

Rendszeresen bemutatókat tartottunk a hallgatók és oktatók részére is, melynek során a szakirodalom keresés internetes lehetőségeit, az egyes online adatbázisok használatát tanítottuk. Szemináriumi csoportokat fogadtunk, s az adott szaknak (magyar, történelem, könyvtár, néprajz) megfelelő információforrásokat, online szolgáltatásokat ismertettük meg velük (EISZ, JSTOR, EBSCO, Arcanum adatbázisok).

---

⁵ I/2003 (VII. 8.) sz. Dékáni utasítás az ELTE BTK Kari Tanácsának 2003. június 26-án a Központi Könyvtár megszűntetése tárgyában hozott határozatáról

⁶ Kiszl Péter: Könyvtártudomány elméletben és gyakorlatban – intézményi együttműködés az Eötvös Loránd Tudományegyetemen 251-266 p. In: TMT.2014.(61. évf.) 7-8.szám.

A karon folyó oktató, kutató munkát tehát rendszeres és tudatos munkával támogattuk, támogatjuk – s az igényeknek megfelelően ezt a tevékenységünket bővítettük is. Egyrészt a hallgatók képzésében veszünk részt, másrészt a BTK oktatói számára igyekszünk segítséget adni – legújabbban a publikációik, idézettségük MTMT-ben való megjelenését illetve jóváhagyását, ellenőrzését végezzük. Az MTMT kari szintű adminisztrátora Simon Eszter kolléganőnk.

Ezeknek a feladatoknak az ellátásához elengedhetetlen, hogy kollégáink rendszeresen képezzék magukat. Lehetőségeinkhez képest igyekszünk minél több szakmai rendezvényen és továbbképzésen részt venni.

2013-tól Kiszl Péter Könyvtár-és Információtudományi Intézetigazgató, kari könyvtári koordinátor mellett Dániel Szonja, könyvtárunk jelenlegi vezetője, képviseli a BTK könyvtárait a Könyvtári Tanácsban, mely az egyetemi könyvtári hálózat operatív testülete. Ez a testület a könyvtári rendszer egészét érintő ügyekben – a jelen szakaszban meghatározott – javaslattevő, véleményező és ellenőrző jogokkal rendelkezik.⁷

2008-ban kezdte meg munkáját az akkor még Egyetemi Könyvtári Hálózat minőségirányítási csoportja⁸ melynek a kezdetektől fogva tagja Dániel Szonja. A K21 csoport most, mint az Egyetemi Könyvtári Szolgálat egyik almunkacsoportja tevékenykedik. Az elmúlt 6 év során elkészült az ELTE EKSZ Minőségirányítási Kézikönyve, lebonyolítottak hallgatói, oktatói igényfelméréseket, dolgozói elégedettségi mérést, kidolgozták az EKSZ stratégiai tervét.

E munka keretében sikeresen végrehajtottunk 2010-ben egy önértékelést, melynek során pontosan feltérképezhettük a Központi Olvasóterem erősségeit és gyengeségeit. Készítettünk egy fejlesztési tervet, arról, hogy miket kívánunk tenni annak érdekében, hogy a feltárt problémákat meg tudjuk oldani.

Majd 2013-ban az újabb önértékelés során már nem külön-külön vizsgáltuk a BTK könyvtárait, hanem a formálódó kari könyvtári hálózatot értékeltük.

---

⁷ ELTE Szervezeti és Működési Szabályzat I. 114/C. §

⁸ <http://minoseg.elte.hu/konyvtar>

Az elmúlt évek során sikerült szoros szakmai együttműködést kidolgozni a Kar intézeti és tanszéki könyvtárai és a Központi Olvasóterem között. Néhány központi funkcióval is bővült a feladatok listája, így a folyóiratrendelések kari szintű összegyűjtése, koordinálása, statisztikai adatok gyűjtése, könyvtári rendezvények helyszínének biztosítása. Tovább erősödött a jó kapcsolatunk az Egyetemi Könyvtárral is.

A Központi Olvasóterem 2013-ben helyszínt adott az ELTE könyvtárosai éves találkozásának.⁹ A hagyományosan szeptember elején tartott szakmai rendezvény lehetőséget biztosít az EKSZ tagkönyvtáraiban dolgozó kollégáknak a személyes találkozásra, beszélgetésre, ismerkedésre.

5. Könyvtáros szakmai nap

---

⁹ <http://www.elte.hu/hir?id=NW-4853> (2014.október 1.)

6. Könyvtáros szakmai nap

Reménység szerint a jövőben is könyvtárunk gyűjteménye és szolgáltatásai jelentős szerepet kapnak a karon folyó bölcsész- és tanárképzésben. Bár érzékeljük az új idők változó igényeit, a hallgatók tanulási szokásainak, eszközhasználatának változásait – bízunk abban, hogy a könyvtárra és könyvtárosokra továbbra is szükség lesz. S ahogy az elmúlt 50 évben, az elkövetkezendőkben is tudjuk támogatni és szolgálni az ELTE oktatói, hallgatói közösségét.

Örülünk és büszkék vagyunk arra, hogy az ELTE Bölcsészettudományi Karán, mely 2015-ben fennállásának 380. évét ünnepli, a Központi Olvasóterem 50 éve szolgálhatja az egyetemet és a magyar felsőoktatást.